

ningsspørgsmaal er Fiskerispørgsmaalet, og ganske naturligt, fordi Meningerne paa dette Omraade er saa delte og Interesserne saa højst uensartede ikke alene mellem Fiskerne og andre, men ogsaa mellem Fiskerne indbyrdes. Folketinget har i Aarenes Løb vist god Villie til at skaffe en Lov, som kunde virke paa en for Fiskerne tilfredsstillende Maade, idet man her i Tinget er gaaet ud fra, at Fiskeriet er et Erhverv, der bør fremhjælpes saa meget som muligt. Der har imidlertid været store Vanskeligheder at overvinde, og det foreliggende Lovforslag viser ogsaa, hvor vanskeligt det er at lovgive paa dette Omraade, idet de detaillerede Forbudsbestemmelser kommer til at virke som Tvangsforanstaltninger. Der er her fastslaaet meget bestemt, hvilke Redskaber der maa anvendes, hvor store Baadene, man skal fiske fra, maa være, Maalene paa Fiskene o. s. v., o. s. v. Det er ikke underligt, at man, naar man foreslaar saa mange Bestemmelser, maa føje endnu en til, nemlig den, at der maa en stærk Politiofsigt til, for at Fiskerne ikke skal overtræde Bestemmelserne. Lovforslaget er da ogsaa efter min Mening saa indviklet, at det vilde være rimeligt, om man samtidig med, at man vedtog det, gav Fiskerne Lejlighed til at faa et Kursus i Jura, for at de ikke altfor ofte skulde overtræde Lovens Bestemmelser. At Hovedformalet med Lovforslaget er at fremme Fiskeriet, er givet, men man maa da sørge for, at det hele ikke stivner i Lovparagraffer. Det er godt nok, at vi træffer Foranstaltninger, at vi ansætter en streng Kontrol, men vi maa stadig holde os det klart for Øje, at Kontrollen er til for Fiskeriets Skyld og ikke omvendt. Man maa ogsaa erindre, at Fiskeriet — ogsaa Fiskerimetoderne — er i stadig Udvikling, saa at hvad der vedtages i Aar muligvis allerede er forældet næste Aar.

Dette sidste er vel ogsaa en af Grundene til, at der har været og fremdeles er en stærk Utilfredshed mellem Fiskerne med Hensyn til de Lovbestemmelser, som angaar Fiskeriet. Man ventede, at Fiskeriloven af 1888 skulde skabe Tilfredshed blandt Fiskerne, men der gik kun meget faa Aar, inden Fiskerne krævede nye Foranstaltninger, og fra Begyndelsen af Halvfemserne til 1907 blev der ført en Mængde Forhandlinger angaaende Fiskerilovene. Der blev nedsat Kommissioner og Udvalg, afgivet Betænkninger o. s. v., o. s. v., men endelig i 1907 lykkedes det, om end først ved et Fællesudvalg, at faa vedtaget

den nugældende Lov. Det daværende ærede Medlem fra Ærø (Jørgen Frederiksen) udtalte den Gang, at hvis man gennemførte det Lovforslag, som forelaa, vilde det skabe stor Glæde blandt Fiskerne, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtalte sin Glæde over, at nu havde man endelig faaet løst det vigtige Aalegaardsspørgsmaal, saa at man i Fremtiden kunde drøfte Fiskerispørgsmaal, uden at Lidenskaberne blev sat i Bevægelse, kunde drøfte dem roligt og sagligt til Gavn for Fiskerne. Socialdemokratiets Repræsentanter saa ikke saa lyst paa Forholdene, de troede ikke paa, at Fiskerne vilde blive saa tilfredse, som det blev udtalt af enkelte Medlemmer, men de gik med til Lovforslaget den Gang, fordi de betragtede det som et Fremskridt. Det har nu vist sig, at Socialdemokratiets Repræsentanter havde Ret i deres Opfattelse, idet der ikke gik 3 Aar efter Lovens Vedtagelse, før Fiskerne paa ny rejste Krav om meget betydelige Ændringer, og det viste sig ogsaa, at man i 1912 maatte foretage enkelte Forandringer.

Det Lovforslag, som her foreligger, er udarbejdet af en Kommission. Til Trods for, at vi først i Dag behandler Lovforslaget her, har det allerede ude i Fiskerbefolkningen vakt stærk Protest og skabt Uvillie, og dette skyldes den Omstændighed, at Kommissionen saa lidt som Regeringen har rørt ved det vigtige Spørgsmaal: Fiskeripriviligiernes Afskaffelse. Loven af 1907 fjernede ikke, som man mente, det Monopol, som var skabt for Kystejerne, og Forholdet er siden da vel nærmest blevet tilspidset mere og mere, idet Grundejerne i endnu højere Grad end tidligere benytter sig af deres formentlige Privilegier. Derfor lyder der fra de saakaldte frie Fiskere stærke Klager over, at de ikke faar Lejlighed til at fange Aal i den Udstrækning, som de vilde kunne, hvis dette Privilegium ikke traadte hindrende i Vejen. Jeg betragter det dog som et Lysspunkt, at Kommissionens Flertal har henstillet til Regeringen at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, har henstillet til Regeringen at sørge for, at alle Fiskeripriviligier paa Søterritoriet bliver afskaffet. Jeg haaber og venter, at Regeringen vil fremsætte et Lovforslag i saa Henseende, og jeg beklager, at det ikke er sket samtidig med dette Lovforslags Fremsættelse ja, at der end ikke er bebudet noget derom. Da det ikke er sket, skal jeg senere kortelig omtale dette Spørgsmaal, men vil først